

**П'ЯТЬ ВИСНОВКІВ ЕКСПЕРТІВ,
ЯКІ СВІДЧАТЬ ПРО НЕБЕЗПЕКУ ІДЕНТИФІКАЦІЙНОГО НОМЕРА
ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ ((ІНПП), НОМЕРА СОЦІАЛЬНОЇ КАРТИ І Т.П.),
В ЯКОМУ Є ЧИСЛО АНТИХРИСТА — 666**

Здѣ мудрость єсть. Їже имать ѡмъ, да почтѣтъ число свѣдѣно (Откр.13:18)

Тут мудрість! Хто має розум, хай вичислить число звіра. (Одрк.13:18)

**Українські фахівці знайшли число антихриста при кодуванні
інформації в загальноприйнятій міжнародній системі EAN.**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОСУДДЯ

**ГОЛОВА ПІДКОМІТЕТУ З ПИТАНЬ ЗВІЛЬНЕННЯ СУДДІВ
ТА РЕАГУВАННЯ НА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРАВОСУДДЯ**

01008, м Київ-8, вул. Садова, 3а, тел.: (044) 255-35-31, факс: (044) 255-36-35, (АТС-10) : 23-59

№ 6/174/926-3

"29" грудня 2000 р.

**Заступнику Директора Інституту
електродинаміки Національної
Академії Наук України
Самкову О.В.**

Шановний Олександр Всеволодовичу!

Прошу Вас надати експертні висновки інформаційно-технічної експертизи з питань наслідків застосування індивідуального ідентифікаційного номеру платника податків, або інших ідентифікаторів особи для безпеки держави, державного суверенітету та відповідності технічних аспектів їх використання вимогам православних громад.

Прошу при формуванні робочої групи для проведення експертизи включити до її складу інженера у галузі електроніки та телекомунікацій Галунка Андрія Вікторовича.

Питання додаються.

З повагою,

Народний депутат України

**Заступник Голови депутатської фракції Партії регіонів
у Верховній Раді України**

Вадим Колесніченко

Додаток
до листа від 29 жовтня 2010 р.
№ 6/174/926 — 3

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

що подаються на висновок спеціалістів, пов'язаних з ідентифікаційним номером платника податків (ІНПП) і технічними аспектами його використання

1. Як здійснюється введення та зберігання ідентифікаційного кода (ІНПП)?
2. Чи міститься число «666» у ІНПП?
3. Чи є надійний захист від зловмисників при користуванні електронними системами і єдиною базою даних (застосовуючи ІНПП)?
4. Чи обов'язково потрібно проводити заміну обліку платників податку (за прізвищем, ім'ям та по-батькові) на ідентифікацію людини (за числовим ідентифікатором)?
5. Чи можлива втрата анонімності особистої інформації в процесі технічного використання ідентифікаційного номера і чи це не заборонено Законом?
6. Чи можлива підrobка ІНПП та його використання зловмисником?
7. Чи можливе використання радіочастотної ідентифікації та пластикових карток з мікросхемами як засобів контролю та стеження за людиною?
8. Чи є можливість зняття з обліку живої людини (за ідентифікаційним номером) за її бажанням, чи це передбачено даною автоматизованою системою?
9. Чи дають можливість збір та передача інформації в єдину базу даних через мережу інтернет для зловмисників незаконно скористатись нею?
10. Яку загрозу для економіки нашої держави може створити наявність єдиної бази даних та несанкціонований доступ до неї?
11. Які можливі наслідки при неправильному заповненні декларації доходів?
12. Чи можлива ідентифікація людини без використання будь-яких номерів?

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ
ЕЛЕКТРОДИНАМІКИ

Проспект Перемоги, 56, м. Київ-57, 03680, тел.(044) 456-01-51, факс (044) 456-94-94
E-mail: ied1@ied.org.ua Код ЄДРПОУ 05417236

01.11.10р № 67/5-506 На № _____ від _____

Народному депутату України
Колесниченко В.В.

**Висновок спеціалістів з питань, пов'язаних з ІНПІ і
технічними аспектами його використання**

1. Ідентифікація коду здійснюється за кодом (паролем), який повинен запам'ятати людина (користувач) і який вводиться вручну за допомогою клавіатури, кодових перемикачів або інших подібних пристроїв. Запам'ятовування коду або пароля людиною має певні недоліки. Найчастіше код записують на папері і зберігають його у доступному для потенційного порушника місці. При цьому таємність доступу практично втрачається. Клавіатурні зчитувачі недостатньо захищені від маніпуляцій (підбір коду, спостереження).
2. Кодування інформації у якості базового коду містить у собі число "666" (код EAN). Недивлячись на те, що це питання піднімається вже на протязі останніх 10 років, ніхто це число не відміняє і не змінює, що повинно насторожувати не тільки віруючих, але і невіруючих людей.

3. Основним недоліком системи є те, що код (пароль) може бути втраченим, забутим, використаним сторонньою особою, підглянутим, а ідентифікатор, відповідно, (предмет) втрачено, викрадено, скопійовано або навмисно переданий сторонній особі. Принципового захисту від подібних випадків немає.
4. Для ідентифікації платника податку немає необхідності використовувати ідентифікаційний номер.
5. Ідентифікаційний номер кожної окремої людини являється анонімною особистою інформацією. А при пред'явленні її за вимогою в будь-якій установі анонімність втрачається. Технічне використання ідентифікаційного номера дозволяє збирати інформацію про конкретні дії людини, що є забороненим законодавством про збір і використання інформації про особисте життя громадян.
6. Якщо ідентифікація людини, яка здійснює ту чи іншу дію, відбувається тільки по ідентифікаційному номеру, то не має ніякого захисту від використання зловмисником підробленого чи чужого ідентифікаційного номеру.
7. Радіочастотна ідентифікація дозволяє відслідковувати маршрут переміщення об'єкта, що призводить до гарантованого, постійного контролю людини та тотального стеження.
8. Взяття на облік супроводжується обов'язковим присвоєнням ідентифікаційного номеру платника податку, що унеможливає зняття з обліку живої людини за її бажанням і даною автоматизованою системою не передбачено.
9. Збирання та передача інформації в єдину базу даних здійснюється через мережу Інтернет, що дає можливість скористатися нею будь ким.

10. Існування єдиної бази даних та несанкціонований доступ до неї дасть представлення про економічну ситуацію країни та можливість підірвати і (або) повністю зруйнувати економіку України в цілому зацікавленою країною.
11. Неправильне заповнення декларації призведе до збою в базі даних.
12. Застосування штрихового кодування на нинішньому етапі розвитку обчислювальної техніки не є важливою необхідністю. Для повної ідентифікації людини достатньо використовувати персональні паспорти дані без використання номеру паспорта.

Заст. Директора Інститута
електродинаміки НАНУ, к.т.н.

Сажков О.В.

наук. співр. відділу електричних
та магнітних вимірювань, к.т.н.

Саволюк О.М.

інженер у галузі електроніки та
телекомунікацій

Галунко А.В.

УКРАЇНА
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

61024, м. Харків-24, вул. Пушкінська, 77; телефон (8-057) 704-92-93, факс (8-057) 704-11-71

ДЗ. Н. 2010 № Б1-01-2829
На № _____

Народному депутатові України
Колесніченку В.В.

Шановний Вадиме Васильовичу!

При цьому надсилаємо відповідь на Ваш запит за № 6-174/926-2 від 28.10.2010 року, підготовлену фахівцями Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого.

З повагою
Проректор
з наукової роботи

А.П. Гетьман

ВІДПОВІДЬ
на запит народного депутата України Колісниченко В.В.
від 28 жовтня 2010 року № 6-174/926-2

1. Відповідно до статті 35 Основного Закону, кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культу і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність. Важливою гарантією цього права є те, що його здійснення може бути обмежене законом лише в інтересах охорони громадського порядку, здоров'я і моральності населення або захисту прав і свобод інших людей. Конкретне змістовне наповнення цього конституційного права здійснюється шляхом прийняття відповідних законів (п.1 ч.1 ст. 92 Конституції).

В розвиток означеного положення статті 35 Конституції була прийнята низка законів, основним серед яких є Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації». Відповідно до частини 3 статті 4 цього Закону, заміна виконання одного обов'язку іншим з мотивів переконань допускається лише у випадках, передбачених законодавством України.

Характерним прикладом такої заміни стало встановлення в Законі України «Про Державний реєстр фізичних осіб-платників податків та інших обов'язкових платежів» правило, відповідно до якого для осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомляють про це відповідні державні органи, зберігаються раніше встановлені форми обліку платників податків та інших обов'язкових платежів. У паспортах зазначених осіб робиться відмітка про наявність у них права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера (ч.2 ст.1).

В даному випадку цю конкретну прерогативу слід розглядати як змістовну характеристику конституційного права на свободу совісті.

Однією з ключових гарантій конституційного статусу людини є правило, зафіксоване у частині 3 статті 22 Конституції України, згідно із яким при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод. Доктринальне тлумачення цього конституційного припису було здійснено Конституційним Судом України у справі про постійне користування земельними ділянками: «Звуження змісту та обсягу прав і свобод є їх обмеженням. У традиційному розумінні діяльності визначальними поняття змісту прав людини є умови і засоби, які становлять можливості людини, необхідні для задоволення потреб її існування та розвитку. Обсяг прав людини - це їх сутнісна властивість, виражена кількісними показниками можливостей людини, які відображені відповідними правами, що не є однорідними і загальними. Загальновизнаним є правило, згідно з яким сутність змісту основного права в жодному разі не може бути порушена» (рішення від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005). Ця принципова позиція органу конституційної юрисдикції була ним неодноразово продемонстрована і застосована в інших рішеннях, які стосуються прав громадян, що обмежуються при прийнятті нових законів.

В проекті Податкового кодексу (реєстр. № 7101-1 від 21.09.2010р.) передбачається, що у разі якщо формування реєстраційного номера облікової картки платника податків у встановленому порядку суперечить релігійним переконанням фізичної особи, то за її зверненням реєстраційному номеру облікової картки платника податків присвоюється серія та номер паспорта громадянина України. Про застосування альтернативної форми обліку зазначається у документі, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі (абз.3 п.70.9 ст.70)

Цю норму проекту можна поставити під сумнів в контексті дотримання вимог частини 3 статті 22 Конституції України про неможливість звуження змісту права на свободу совісті (а точніше такої його складової, як право на відмову від застосування ідентифікаційного коду платника податків).

Оскільки в даному випадку, незважаючи на альтернативність правила, все одно передбачається застосування цифрової ідентифікації особи, що є фактичним нівелюванням права, передбаченого частиною 2 статті 1 Закону України «Про Державний реєстр фізичних осіб-платників податків та інших обов'язкових платежів».

2. Згідно з п. 70.5 Розділу II. проекту Податкового кодексу України фізична особа незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), для якої раніше не формувалася облікова картка платника податків та яка не включена до Державного реєстру, зобов'язана особисто або через законного представника чи уповноважену особу подати відповідному органу державної податкової служби облікову картку фізичної особи – платника податків, яка є водночас заявою для реєстрації в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, та пред'явити документ, що посвідчує особу.

Таким чином, особи, відносно яких не сформовано облікову картку платника податків та яка не включена до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів (у тому числі і особи, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера) зобов'язана подати облікову картку до відповідного органу державної податкової служби, що є водночас заявою для реєстрації в Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків

Без внесення відомостей до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків особа позбавляється права на отримання доходів, з яких утримуються податки згідно із законодавством України; укладення цивільно-правових договорів, предметом яких є об'єкти оподаткування та щодо яких виникають обов'язки щодо сплати податків і зборів; відкриття рахунків у банках або інших фінансових установах, а також у розрахункових документах під час здійснення фізичними особами безготівкових розрахунків та у ряді інших випадків. Повертається ситуація, що існувала до прийняття Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державний

реєстр фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів»¹ від 16.07.1999 № 1003-XIV.

Тобто результатом відмови особи від подачі до органу державної податкової служби облікової картки фізичної особи – платника податків (як наслідок неотримання реєстраційного номера облікової картки платника податків) є позбавлення права особи заробляти собі на життя працею, яку особа вільно обирає або на яку вільно погоджується (стаття 43 Конституції України); права володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності (стаття 41 Конституції України); права на заняття підприємницькою діяльністю, що не заборонена законом (стаття 42 Конституції України) тощо.

Таким чином, обмеження існуючого права фізичних осіб – платників податків, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від включення інформації до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів призведе до порушення інших прав, гарантованих Конституцією України.

3. 5. Відповідно до ч.1 ст. 28 Цивільного кодексу України (далі - ЦК) фізична особа як суб'єкт цивільного права набуває прав і обов'язків і здійснює їх під своїм ім'ям. Встановлення імені є одним із способів ідентифікації фізичної особи. Ім'я – це особисте немайнове благо фізичної особи (ч.1 ст. 201 ЦК), яке дає їй можливість набувати і здійснювати цивільні права, а також створювати для себе і виконувати цивільні обов'язки. За загальним правилом структура імені фізичної особи «тричленна» і складається з прізвища, ім'я та по батькові.

Проте це не єдиний спосіб ідентифікації фізичної особи у правовідносинах, оскільки у окремих випадках навіть застосування усіх трьох елементів імені не може забезпечити повної її індивідуалізації. Тоді, залежно від мети, прибігають до додаткових ідентифікуючих ознак, зокрема

¹ Про внесення змін до Закону України «Про державний реєстр фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів»: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 41. – Ст. 374.

до фотографічного зображення, вказівки на сімейний стан, дату та місце народження, на серію та номер паспорта, запроваджують реєстраційний номер облікових карток платників податку (ідентифікаційний номер) тощо.

**Завідувач кафедри
конституційного права України,
д.ю.н., доц.**

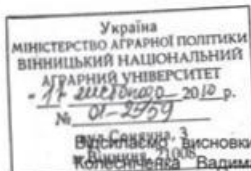

Ю.Г. Барабаш

**Завідувач кафедри
фінансового права,
д.ю.н., проф.,
академік НАПрНУ**

М.П. Кучерявенко

Народному депутату Верховної Ради України
Колесніченку Вадиму Васильовичу
групи фахівців та науковців

Висновки наукової експертизи на запит народного депутата України
Колесніченка Вадима Васильовича за №6-174/926-4 від 1 листопада 2010 р.,
підготовленої групою фахівців.

**Наукова експертиза технічних, економічних та соціально-політичних наслідків
введення ідентифікаційного номера платника податку (ІНПП) в рамках прийняття
нового Податкового Кодексу України**

Експертиза проведена групою експертів у складі:

Голови комісії - доктора технічних наук, професора Вінницького національного аграрного університету, доктора філософії в галузі права, члена-кореспондента Петровської Академії Наук та Мистецтв (С.-Петербург), академік Міжнародної Академії з креативної педагогіки, голови братства преподобного Нестора Літописця Лісогора Василя Микитовича;

членів експертної комісії:

- 1) доктора економічних наук, завідувача кафедри економіки підприємства та міжнародної економіки Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ, професора Ткачук Ольги Михайлівни;
- 2) кандидата економічних наук, доцента кафедри філософії та економічної теорії Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ Назаренко Наталії Сергіївни;
- 3) асистента кафедри економіки підприємства та міжнародної економіки Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ Турчак Вікторії В'ячеславівни;
- 4) асистента кафедри економіки підприємства та міжнародної економіки Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ Олійник Лариси Володимирівни;
- 5) завідувача травматологічного відділення Немирівської ЦРЛ Ткачука Павла В'ячеславовича;
- 6) інженера в галузі електроніки та телекомунікацій, помічника повноваженого представника УПЦ у Верховній Раді України Галунко Андрія Вікторовича;
- 7) фахівця в галузі права, спеціаліста правознавця, приватного підприємця Тишківського Сергія Леонідовича.

Проведений аналіз виявив наступне:

1. ІНПП - для системи обліку замінює усі персональні дані людини. Можна сформулювати інакше: ІНПП для системи контролю є іменем предмета обліку. Прізвище, ім'я та по-батькові чи інші дані людини залишаються вторинною інформацією.

2. Призначення ІНПП - безпомилкова ідентифікація системою конкретного об'єкту (людини), не залежно від віку чи відношення до сплати податків.

3. ІНПП повністю відповідає вимогам системи автоматичної ідентифікації EAN.

4. Ідентифікаційний номер, записаний в стандарті EAN-13 UPC у вигляді штрих-коду, містить ключову послідовність 666. Тобто, комп'ютер три пари тонких продовжених ліній однозначно читатиме саме як три шістки.

5. У системі EAN, ідентифікаційний номер, крім штрихового, текстового та електронного способу запису, передбачає радіочастотний варіант, що «вигідно» відрізняється тим, що номер можна «прокласти» на руку або чоло людини у вигляді мітки (мікрочіпа).

Особистий підпис
Голова комісії засвідчую

13.11.2010р.

Владислав Колесніченко
В.М. Колесніченко

6. Роль ідентифікатора (ІНП) може виконувати серія та номер паспорта, що, принципово, нічого не змінює.

7. При збої в системі і порушенні при цьому будь-яких прав людини потерпіла сторона вимушена апелювати до комп'ютерної системи, що є безплідним. А ці збої можливі через комп'ютерні віруси, стихійні лиха, навмисне втручання зацікавлених осіб тощо, що може загрожувати економічній безпеці держави і призвести до краху економіки та військово-промислового комплексу країни.

Можливі наслідки обов'язкового присвоєння кожній людині ІНП:

8. Мічений об'єкт - людина - повністю контролюється: системою позиціонування (її переміщення), фінансово-кредитною системою (усі операції «купівлі-продажу»), усіма засобами зв'язку, радіоапаратури та електронних приборів. Крім того, присвоєння номера передбачає створення Єдиної бази даних і автоматичне накопичення інформації, доступ до якої може впливати на політико-економічний стан у державі. Врешті, міжнародний доступ до бази впливає на суверенітет країни.

9. Нова система обліку призведе до порушення основних принципів побудови суспільства, значно обмежуючи права і свободи громадян:

- заміна принципу дозвільного права «дозволено все, що не заборонено» на принцип заборони права «заборонено все, що не дозволено» або «дозволено тільки те, що дозволено», з остаточною усуненням принципів природного права;
- заміна принципу презумпції невинності на принцип презумпції винності із народження людини;
- заміна принципу презентативності (особистої відповідальності) влади на принцип абсолютної безвідповідальності (безособистої, електронної) влади;
- заміна принципу «все в ім'я людини, все на благо людини» на принцип «все в ім'я системи, все на благо системи» (вірніше, антисистеми).

10. Основною метою впровадження **біометрії** є автентифікація людини та її ідентифікатора, за допомогою якого як ключем відкривається доступ до Єдиної бази конфіденційних даних, розподіленої по всіх відомствах, але такої, що має один універсальний ключ. Відбувається відчуження людини від можливості знати і контролювати свій рівень доступу. Так, маючи гнучкий механізм централізованого управління, господар мережі отримує можливість непомітно для користувача виконувати будь-які роботи, включаючи автоматичну генерацію і зміну паролу, рівня привілеїв, додаткових параметрів підключення і т.п. Завжди існує лише певна імовірність того, що система змогла «впізнати» людину і визначити її номер. Крім того, самі системи досить дорогі, щоб скрізь, завжди і абсолютно до всіх могли застосовуватися. Так, в автоматизованих дактилоскопічних системах (AFIS), які використовуються правоохоронними органами, остаточне рішення про ідентичність двох відбитків пальців завжди приймає експерт-криміналіст. Залишається лише одне: нанести номер на об'єкт управління – людину (вживлення мікрочіпа).

11. Сучасні досягнення **психотроніки** у поєднанні із системою ідентифікації людини надають можливість контролювати її «із середини», в режимі реального часу сканувати її душевний та морально-духовний стан. Виникає реальна можливість корегування психіки біологічного об'єкта чи, навіть, його фізичного знищення. Посадження системи ідентифікації та психотроніки відкривають перспективу перетворення людини на біоробота: об'єкт із дистанційним управлінням.

12. Впровадження досягнень **нанотехнології** відкриває принципово нові обрії розвитку цивілізації. Розміри мікропроцесорів, вживлених у тіло людини, тепер зможуть вимірюватись в нанометрах.

Особистий підпис
засвідчую

Голова комісії

11.11.10р [підпис]

В.М. Лисогор

0. [підпис]

13. При стовідсотковому покритті поверхні Землі супутниками спостереження, людина постійно перебуватиме в зоні жорсткого контролю та зможе діяти лише в умовах алгоритму жорсткої системи управління.

14. Існування Єдиної бази даних, в принципі, суттєво спрощує доступ до будь-якої конфіденційної чи секретної інформації (для зловмисників). Технічне використання ідентифікаційного номера дозволяє збирати інформацію про конкретні дії людини, що заборонено законодавством про збір і використання інформації про особисте життя громадян.

15. Існування Єдиної бази даних, в принципі, перетворює людину на об'єкт управління в системі тотального контролю.

Загальний висновок за результатами експертизи:

16. ІНПП – унікальне, універсальне, довічне (посмертне) ім'я людини у новій тотальній глобальній системі обліку, контролю та управління фізичними об'єктами (людьми). Воно надається їй системою і являє собою число, яке може бути нанесено на лоб чи праву руку людини, має штрихову форму надпису, при зчитуванні якого використовується ключова послідовність «шістсот шістдесят шість». При поєднанні системи ідентифікації із сучасними досягненнями науки, людина повністю втрачає свою свободу, бо добровільно довіряє контролювати свої розум і волю господарю, який володіє інформацією, та змушена буде діяти виключно у рамках алгоритму системи управління.

17. Введення ІНПП не підвищує доходів населення, не сприяє активізації економічної діяльності, не стимулює ініціативи виробника. Для покращення економічної ситуації у державі слід використовувати економічні важелі впливу, створити гнучку систему оподаткування, яка б заохочувала до чесної, продуктивної діяльності громадян.

18. Можливий облік платників податків без використання ІНПП і без створення Єдиної бази даних.

Рекомендації експертизи

Повернутись до раніше прийнятої форми ведення обліку сплати податків без обов'язкового присвоєння громадянам України будь-яких спеціальних ідентифікаторів.

Голова комісії

Члени експертної

В.М. Лисогор

О.М. Ткачук

Н.С. Назаренко

В.В. Турчак

Л.В. Олійник

П.В. Ткачук

А.В. Галушко

С.Л. Гицьківський

Особистий підпис
засвідчую

В.М. Лисогор

11.11.10

Лисогор
Ткачук
Назаренко
Турчак
Олійник
Ткачук
Галушко
Гицьківський

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

**ВІННИЦЬКИЙ ІНСТИТУТ
МАУП**

вул. Хмельницьке шосе, 145
м. Вінниця, 21100, Україна

INTER-REGIONAL ACADEMY OF PERSONNEL MANAGEMENT

**VINNITSA INSTITUTE
IAPM**

Hmelnicke shose st., 145
Vinnitsa, 21100, Ukraine

тел. 56-06-30

№ 418/11 10 грудня 2010 р.

Народному депутату ВР України
Колесніченку Вадиму Васильовичу
групи фахівців та науковців

Відсласмо висновки аналітичної експертної оцінки на запит Народного депутата України Колесніченка Вадима Васильовича за №6-174/959-1 від 2 грудня 2010 року

Аналітична експертна оцінка соціально-політичних, правових та економічних наслідків впровадження обов'язкової кодифікації населення та створення Єдиної бази даних для громадян демократичного суспільства і державного суверенітету та інформаційної безпеки незалежної країни в сучасному світі.

До складу експертної комісії увійшли:

Голова комісії - директор Вінницького інституту Міжрегіональної Академії управління персоналом, кандидат технічних наук, професор кафедри економіки, підприємництва та менеджменту ВІ МАУП, член-кореспондент МКА
Солоніченко Микола Олександрович

Члени експертної комісії

- кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права Вінницького інституту МАУП
Цвігун Дмитро Петрович
- кандидат філологічних наук, завідувач кафедри гуманітарних та соціальних дисциплін Вінницького інституту МАУП
Кадочніков Олег Петрович
- Інженер в галузі електроніки та телекомунікацій, помічник повноваженого представника УПЦ у Верховній Раді України
Галушко Андрій Вікторович

Проведений аналіз виявив наступне:

1. Що означає поняття: «глобалізація»?

Глобалізація – це процес всевітньої економічної, політичної і культурної інтеграції та уніфікації. Це розповсюдження (розширення) будь-яких явищ, стандартів, інтелектуальних та інших продуктів за межі окремих держав та континентів. Слід зазначити, що **найважливішим** питанням глобалізації є питання про глобалізацію влади. Один із сучасних теоретиків глобалізації п. Збігнев Бжезінський ще у 1968 році писав: «Зростає можливість соціального і політичного контролю над особистістю». Скоро стане можливим здійснювати майже **безперервний контроль за кожним** громадянином і вести постійно оновлювані комп'ютерні файли-досьє, що містять крім звичайної інформації самі конфіденційні подробиці про стан зоров'я і поведінки кожної людини... Відповідні органи будуть мати **миттєвий доступ** до цих файлів» Академік М.І. Семченко відзначає: «Проблема глобалізації в історичній динаміці полягає в становленні єдиного взаємопов'язаного світу, в якому держави не відділені між собою звичними протекціоністськими перепонами й кордонами, що водночас охороняють їх від несанкціонованих зовнішніх впливів. Проблема в тому, що до нової системи відкритого, глобалізуючого світу різні держави й народи підійшли по-різному підготовленими, значно відрізняючись своїм економічним, військово-стратегічним та інформаційним потенціалами. Об'єднання країн з різними потенціалами призведе до нових світових потрясінь і колізій. Звісно, про жодну рівноправність не може йтися». Західна частина вже певною мірою панує над незалежною і має тенденцію до цілковитого світового панування». [4,9-14]

10.12.2010р. Голова комісії: М. О. Солоніченко

2. Звідки виникло поняття: «Всесвітня технотронна диктатура»?

Плани побудови всесвітньої технотронної диктатури розроблялись ще більш, як півстоліття тому. Так у 1968 році один із архітекторів «Нового Єпохного Порядку» п. Бжезинський, розповідаючи про «необхідність управління людськими масами», писав: «Наша епоха не просто революційна: ми увійшли у фазу нової метаморфози всієї людської історії. Світ стоїть на порозі трансформації, яка за своїм історичним і людським наслідками буде більш драматичною, ніж та, що була викликана французькою або більшовицькою революціями ... У 2000 році визнають, що Робесп'єр і Ленін були м'якими реформаторами». І знову в іншому місці: «**Влада буде зосереджена в руках тих, хто контролює інформацію...** Це породить тенденцію на кілька наступних десятиліть, що приведе до **технотронної ери - диктатури**, при якій, майже повністю, будуть скасовані існуючі нині політичні процедури...».[4; 16]

3. Яка мотивація процесів глобалізації?

Стрімкий процес обмеження прав і свобод у країнах заходу, на сьогоднішній день, відбувається під впливом приводом «поліпшення якості життя», «забезпечення миру і безпеки», «боротьби зі злочинністю та міжнародним тероризмом». Насправді ж відбувається створення нового суспільного устрою, який можна визначити як електронний кондабір у планетарному масштабі. Це – без перебільшення. Усі теперішні заходи, що відбуваються в суспільстві, спрямовані на досягнення абсолютної влади над світом.

Згідно з «Планом дій щодо побудови...», прийнятому на Всесвітній зустрічі на вищому рівні з питань глобального інформаційного суспільства в Женеві (2003), - **в кожній країні світу створюється електронний уряд, побудований за єдиним міжнародним стандартом на єдиній інформаційній і програмній платформі. З часом, електронні уряди окремих країн остаточно зліпляться в єдину світову систему.** Тоді і втратить остаточно свій прикладний сенс поняття «державний суверенітет».[3,6; 15]

4. У чому полягає головний технологічний принцип побудови глобального мережевого інформаційного суспільства?

Як встановлено міжнародними угодами (Окінава - 2000, Женева - 2003, Туніс - 2005), електронне населення буде контактувати з електронним урядом за допомогою керуючих інформаційно-комунікаційних мереж і технологій. У такому випадку люди розглядаються як елементи (вузли) комп'ютерної мережі. А будь-який елемент мережі (вузол, пристрій, файл) завжди однозначно позначений (ідентифікований) своєю адресою - шифровим кодом, унікальним всередині системи.

Таким чином, головним технологічним принципом побудови глобального мережевого інформаційного суспільства є присвоєння кожній людині, замість імені, незмінного, довічного і смертного цифрового ідентифікатора особистості. Ідентифікатор - це ім'я керуваного об'єкта кібернетичної інформаційно-керуючої системи і, одночасно, ключ доступу (ключове поле) до його електронного дося в базі даних, де, в режимі реального часу, автоматично збирається, зберігається і аналізується вся інформація про цей об'єкт (в даному випадку - про людину). Таким чином, один і той самий код (номер) присвоюється і людині, і його електронному дося в базі даних.[5; 6; 7; 8; 17]

5. Що означає термін «ідентифікація людини»?

Ідентифікація – означає ототожнення, встановлення збігу чого-небудь з чим-небудь. Ідентифікувати - значить ототожнити, порівняти рівне з рівним. Тому людина, приймаючи особистий ідентифікаційний код (номер), погоджується на ототожнення себе з ним. Також ототожнює людину з номером і комп'ютерна система. Код стає для людини фактичним ім'ям людини, на яке вона змушена озиватися, і яке вона повинна пред'являти в різних випадках. Відбувається заміна імені на номер - шифровий код. Інакше кажучи, в процесі взаємодії з системою, ідентифікаційний код (номер) стає головною індивідуалізуючою ознакою людини, а його словесне ім'я переходить у розряд другорядних відомостей про неї, таких як рік народження, адреса тощо.

Використання шифрового ідентифікатора особи нав'язується людям як найголовніша умова їх фізичного існування в інформаційному суспільстві. Людину змушують постійно і всюди представляти цей номер, замість свого імені, для отримання матеріальних благ і послуг та відкликатися на нього. Якщо людина погоджується з цим, то і відбувається фактична заміна імені людського, християнського на ідентифікаційний номер, який однозначно визначає людську особистість.[3]

6. В чому полягає особливість ідентифікаційного коду людини?

Цифровий код замінює в системі не тільки словесне ім'я, але і всі персональні дані людини, фактично позначаючи всю сутність людської особистості. З урахуванням вищесказаного, шифрові ідентифікатори резонно називати електронними або комп'ютерними іменами громадян.

Прихильники ідентифікаторів кажуть, що в пам'яті комп'ютера і шифровий ідентифікатор і прізвище, ім'я та по батькові все одно представлені, практично однаково – у вигляді різних комбінацій нулів та «одичок». Формально – це, так. Проте, у шифрового ідентифікатора є особливі відмінні властивості. Згідно пропобованим

10.12.2010р.

Голова комісії:

М. О. Саввиченко

вимогам, він обов'язково повинен бути фіксованою довжиною, а також універсальним і відповідати за структурою єдиному міжнародному стандарту.[3]

7. Чи можна замість ІНПП використовувати ідентифікацію по серії і № паспорта?

Серія і № паспорта – це такій самий набір символів, як і ІНПП. Тому пропозиція використовувати ідентифікацію по серії і № паспорта, - принципово, нічого не змінює - проблема залишається. Це тимчасовий тактичний хід, покликаний змусити людей «добровільно» згодити із запропонованою системою обліку. А, незабаром, можна прийняти незначні зміни, і, замість серії і № паспорта, у картці з'явиться ІНН та вмонтований ЧІП. Іншими словами, не слід використовувати серію і № паспорта як різновид унікального ідентифікатора. Створення системи абсолютного контролю та управління - це вичне негативне, бо носить відверто антилюдський, антидержавний, богоборчий характер.

Облік платників податків слід вести без привнесіння спеціального ідентифікатора, лише з урахуванням традиційних персональних даних, таких як: ім'я, прізвище та по батькові, дати народження, місця проживання та роботи.

З метою захисту особистої конфіденційної інформації громадян та забезпечення інформаційної безпеки Держави, слід заборонити збір та накопичення інформації у Єдину комп'ютерну базу даних. Оскільки, сам факт існування такої Єдиної бази, через її вразливість до багатьох об'єктивних та суб'єктивних факторів, говорить про небезпеку можливих зловживань у сфері інформації, що може мати якраз негативні наслідки для економіко-політичної ситуації у Державі.[3]

8. Що є головною метою побудови всевітньої технотронної диктатури? Як її наслідки для суверенітету Держави?

Хто не розуміє суті того, що відбувається, часто говорить: «Ми - чесні люди! Нехай за нами стежать, нехай нас контролюють – нам немає чого боятися».Проте вони забувають,що будь-який контроль обов'язково передбачає управління! Який сенс витрачати мільярди доларів лише для того, щоб підглядати і слідкувати за кимось?

Саме управління повсякденно людей, повне позбавлення їх богоданної свободи, є головною метою побудови всевітньої технотронної диктатури. Введення Держави в систему всевітнього електронного контролю веде до знищення державного суверенітету, економічної незалежності держави і перетворення кожного громадянина в керований придаток автоматично діючої кібернетичної системи.

Про яку безпеку може йти мова, коли всіма інформаційними ресурсами в Державі керуватимуть зацікаві ОС (операційні системи) і СУБД(систем управління базами даних) , вихідні коди яких відомі тільки розробникам? Ніхто, ніяка правоохоронна структура, не зможе гарантувати інформаційну безпеку, коли потоками інформації управлитимуть "чорні ящики". Адже ніхто, крім виробників, не знає точно, які в них закладені не задокументовані функції. [3; 18]

9. Які перспективи можна передбачити для України, в плані інформаційної безпеки держави та її громадян?

Слід зазначити, що розвиток інформаційних технологій викликав появу принципово нового класу злочинів, коли зловмисники використовують для своїх цілей комп'ютерні мережі й системи. Тепер можна «грабувати» банк, не зламуючи дверей і сейфів, перебуваючи на іншому кінці світу. Дуже легко викрасти гроші в однієї людини, не залізючи до неї в кишеню чи в сумочку, а просто визначивши ідентифікаційний номер її кредитної карти. Причому, в рядових громадян немає жодної реальної можливості захистити себе від комп'ютерного бандітизму. Гроші, укладені в картковий рахунок, ніхто не поверне власнику.

Фахівці в області інформаційних технологій однозначно стверджують, що навіть, сама особі, комп'ютерна система - не може гарантувати абсолютної захищеності збереженої в ній інформації від випадкових помилок, збоїв, вірусів, несанкціонованого доступу, зловмисного використання, випадкового її викрадення або видалення. Не говоримо вже про енергетичні аварії, електромагніт бурі й навмисні відключення електроенергії з метою створення ситуації «керуваного хаосу».

Усе це може мати несправні наслідки, коли, практично, неможливо щось відновити й виправити. Таке положення підтверджується численними прикладами з реального життя. Зазначені недосконалості не є наслідком лише технічних недоліків існуючих комп'ютерних систем, які, з часом, можна буде виправити в ході бурхливого розвитку науково-технічного прогресу». Це принципова особливість будь-якої машинної інформації, що вислизає із її природи - фундаментальної властивості «незалежності змісту інформаційного повідомлення від його матеріального носія».

Слід також пам'ятати, що програми забезпечення, встановлені на комп'ютерах у державних організаціях, - це не лише текстові, табличні процесори й поштові програми від того чи іншого виробника. Проблема ідентифікації глибока. Це комплекс програм, у якому є операційні системи (ОС) для персональних комп'ютерів і серверів, є прикладне програмне забезпечення (ППЗ) й, що найважливіше, системи управління базами даних (СУБД), які обробляють інформацію. Дані про пенсійні нагромадження, податкові або інші відомості про сотні мільйонів громадян, цифри, що стосуються ключових галузей економіки держави, - усім цим зараз управляють СУБД іноземної розробки, усіх можливостей яких ми не бачимо - знати не можемо, в принципі. Який ступінь уразливості

10.12.2010р. Ганна Камісі: М. О. Салютченко

таких СУБД? Чи здатні вони виконувати функцію «віртуальних шпінунів»? Чи можуть вони в певний день і годину блокувати роботу, наприклад, сотень тисяч комп'ютерів і серверів державних служб? Тому орієнтацію на, так зване, «інформаційне суспільство» за міжнародними стандартами й правилами, слід розцінювати як дію, що веде до руйнування основ національної безпеки й знищення державного суверенітету. [3]

10. Яким бачить нинішнє суспільство найближче майбутнє своїх дітей?

На думку авторів проекту «Дитинство-2030»: «Дітям,незабаром,не потрібно буде вчити іноземні мови, тому що вже до 2014 року широко розповсюдяться Voice-translator - портативне обладнання, яке дозволить за рахунок синхронного голосового перекладу безпосередньо спілкуватися людьми, що говорять на різних мовах. Діти будуть жити в багатонаціональному суспільстві, де мовних границь більше не буде. З'являться обладнання для завантаження інформації на кору головного мозку. Діти зможуть отримувати освіту через Інтернет і освоїти там будь-яку професію. Таким чином, школи й вузи можуть виявитися не потрібними вже до 2025 року. До цього ж часу з'явиться можливість програмувати здатності й характеристики дітей. Їхнім вихованням зможуть займатися роботи. Сьогодні, прагнення конкурувати на рівні, в інноваційній економіці, вимагає того, щоб діти масово попадали в максимально сучасне, технологічно оснащене середовище,вплився швидко оснований самі передові технології. Конкурентні переваги для дітей повинні бути сформовані із самого дитинства. Надаютих високотехнологічний світ вони вже не встигнуть.»«Креативний класикає не виросте серед іграшок минулого сторіччя й 486 ПК»;

Складається враження, що духовна та морально-етична сторона виховання людини майбутнього, взагалі не хвилює архітекторів Нового Порядку.[10; 18; 19]

11. Які перспективи ми бачимо у запропонованому глобалістами проекті реформування Держави?

Спочатку, пропонуємо, підміняти конституційні обов'язки держави комерційними послугами. На початковому етапі створення соціально значущих інформаційно-комунікаційних систем і комплексів (у сфері працевлаштування, освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення та інших) держава бере на себе основні витрати, але надалі – вона виїде з ринку. При цьому передбачається, що значні фінансові ресурси будуть надходити від населення у вигляді оплати наданих інформаційних та комунікаційних послуг. Зрозуміло, що місце держави «на ринку», врешті, займуть транснаціональні корпорації, метою яких є лише власний дохід, але не турбота про громадян держави.

Кажуть також, що «введення електронного уряду допоможе перемогти корупцію». Це – вєлетенський черговий міф. Адже відкриваються ще небачені, новітні можливості для інтриг, крадіжок, шантажу, обману будь-яких фальсифікацій та інших немислимих досі зловживань. Як можна довірити анонімній, безідентифікаційній комп'ютерній владі?

Особливість побудови глобального інформаційного суспільства полягає в тому, що воно зводиться поетапно, і в різних країнах цей процес знаходиться на різних стадіях. Важливо також розуміти, що привнесеним людині цифрового ідентифікатора особистості на папері обов'язково має закінчитися нанесенням цього ідентифікатора на його фізичне тіло. Такий технологічний принцип автоматичної ідентифікації - ідентифікаційний номер,врешті,повинен бути нанесений на об'єкт управління і стати його невід'ємною частиною.

Останнім часом ринки США, Мексики, Бразилії, Іспанії, Колумбії, Нідерландів, а також нтнки африканських країн завоюють важливу в тіло людини ідентифікаційні радіоелектронні мікропроцесорні пристрої або «цифрові ангели». Ці пристрої дозволяють відстежувати переміщення зазначених об'єктів та визначати їх місцезнаходження за допомогою систем глобального позиціонування. Фахівці «жартують», що тепер за людьми можна стежити, як за «худою, що пасеться».

В якості перехідного етапу до вживованих мікро-і наноелектронних пристроїв, сьогодні впроваджуються паспортно-візові документи нового покоління і універсальні соціальні картки з особистими ідентифікаційними кодами і з біометрією, поміщеними в мікročіпи, без яких, незабаром,неможливо буде здійснювати будь-які соціально-значущі дії. [3]

12. Які функції універсальної електронної карти?

Універсальна електронна карта - це ідеальний засіб автоматичної ідентифікації людини, що дозволяє здійснювати тотальне стеження за людиною без її згоди і обмежувати її свободу. Людина потрапляє в повну залежність від господаря керуючої системи. Електронну карту легко можна використовувати для тиску на людину, з метою її духовного, ідеологічного, політичного та економічного поневолення. Тим більше, що впровадження універсальних карт припускає перехід на безготівкову систему розрахунків. При цьому людина неодмінно втратить свою богодану свободу.

Всі соціально значимі дії та переміщення людини будуть автоматично фіксуватися, оброблятися і аналізуватися інформаційно-керуючою системою,з метою вироблення, в автоматичному режимі,методів впливу та управління,стосовно конкретного об'єкта при реалізаційним своїх прав та обов'язків. Це надає можливість маніпулювати вибором людини та її свідомістю, дає можливість обмежувати її свободу, перетворивши з суб'єкта суспільних відносин на об'єкт комп'ютерного управління. Таким чином, універсальна електронна карта - це ідеальний засіб для здійснення тотального контролю над особистістю і жорсткого управління нею.

Карта стає для людини єдиним джерелом існування, на якій замикається вся система життязабезпечення.[3]

10.12.2010р.

Голове комісії:

М. О. Салютченко

13. Чи порушуються конституційні права громадян у разі тотального присвоєння ідентифікаторів особистості?

Тотальне присвоєння населенню ідентифікаторів та створення Єдиної бази даних - вводить людину в абсолютно нову історичну формування, яка знищує традиційну уяву про закон і право. Коротко уточнило сказане:

ст. 21 – про невідчужуваність та неперушність прав і свобод (тобто обсяг прав і свобод не повинен звуужуватись; крім того, із присвоєнням ідентифікатора відбувається відчуження імені людини, яке стає вторинною інформацією; тепер ІНПП – надає всі зв'язки із суспільством);

ст. 22 – про не допустимість звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (в «реформованому» суспільстві, як побачимо далі, їх зміст і обсяг значно звуужується);

ст. 23 – про вільний розвиток своєї особистості (без номера людина буде значно обмежена в своїх можливостях подорожувати, навчатись, спілкуватись, отримувати корисну інформацію);

ст. 24 – про рівність прав і свобод усіх громадян (людина без номера стане вигнанцем із суспільного життя);

ст. 27 – про невід'ємне право на життя (картка з номером може стати єдиним способом отримання життєво необхідних речей та продуктів);

ст. 28 – про право на повагу до власної гідності (людина перетворюється на біологічний об'єкт жорсткого управління);

ст. 29 – про право на свободу та особисту недоторканість (сьогодні - примусова вакцинація, а завтра – примусова кодифікація і чіпізація людини);

ст. 31 – про таємницю листування, телефонних розмов та іншої конфіденційної інформації (абсолютно вся, сама інтимна інформація автоматично накопичується у Єдиній базі даних);

ст. 32 – про неутручання в особисте життя людини («Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди». Ст.32 Конституції України);

ст. 34 – про право на свободу думки (вже реально існує можливість психоювання та психокорекції інтелектуальної та емоційної діяльності людини);

ст. 35 – про право на свободу світогляду та віросповідання (нова система не допустить відхилень ні вправо, ні вліво, і віра, очевидно, буде тільки одна – уніфікована і дозволена системою);

ст. 42 – про право на підприємницьку діяльність (вже тепер, людина без коду – це «неповноцінний» підприємць);

ст. 43 – про право на працю (розумімо отримання заробітної плати без присвоєння особистого коду);

ст. 46 – про право на соціальний захист (доля людини без номера – нікого не турбуватиме: це – її вибір і її проблеми);

ст. 47 – про право на житло (якщо без номера немає прописки або можливості сплатити за житло чи комунальні послуги);

ст. 48 – про достатній рівень життя (без номера – який може бути рівень?);

ст. 49 – про медичну допомогу і страхування (без поліса з номером – легше померти, ніж лікуватись);

ст. 53 – про право на освіту (якщо у ВУЗ без номера не приймають);

ст. 55 – про захист прав і свобод людини судом (який суд захистить, якщо законодавчо затвердити поголове обов'язкове присвоєння номерів?);

ст. 60 – про право не виконувати злочинні розпорядження та накази (а закон про обов'язкову кодифікацію є акти людським і длоциним);

ст.62 – про презумцію невинності (людина з кодом вимушена буде постійно виправдовуватись перед системою, наприклад, доводити, що має право потрапити певну суму грошей);

ст. 64 – про неможливість обмеження конституційних прав і свобод (навіть «в умовах воєнного або надзвичайного стану... Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 40, 47, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції».Ст.64 Конституції України);

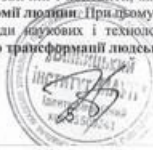
ст. 67 – про обов'язок сплачувати державні податки (порядок ведення документації такий, що інформацію про платників податків без коду – не приймають).

Таким чином, запровадження біометричних документів (не кажучи вже про імплантацію електронних пристроїв в тіло людини), практично, є дією, спрямованою на ліквідацію конституційних прав і свобод громадян, які є базовою складовою основ конституційного ладу України.[2]

14. Чому електронні пристрої, підкірні чіпи, смарт-мітки принижують людську гідність?

У Висновку № 20 Європейської групи з етики в науці та нових технологіях «Етичні аспекти імплантації засобів інформаційно-комунікаційних технологій в людське тіло», представленою в 2005 році Комісії Європейського Союзу, йдеться: «Сучасне суспільство стало лицем до лица зі змінами, які необхідно провести із людською природою. Ось черговий етап прогресу - у результаті спостереження за допомогою відеонагляду і біометрії, а також за допомогою вживлення в людське тіло різних електронних пристроїв, підкірних чіпів і смарт-міток, людські особистості звичаються до такого ступеню, що люди все більше і більше перетворюються на мережеві особистості (елементі мережі). Вони повинні постійно мати можливість час від часу отримувати і передавати сигнали, що дозволяють переміщення, що контролюють звички і контакти, які підлягають підстеженню та опінованню. Це має змінити значення і зміст (суть) автономії людини. При цьому зміниться саме поняття людської гідності. Цей «намір перетворення» допускає різні види соціальних і технологічних дій і відкриттів. Екстраполюючи в майбутнє, ця логіка може навіть призвести до трансформації людської раси...»[11]

10.12.2010р, Ганна Кошій:

М. О. Колесніченко

15. Які перспективи має радіочастотна ідентифікація?

У вересні 2007 року був прийнятий документ «Стратегія розвитку електронної промисловості Росії на період до 2025 року», де сказано: «Впровадження нанотехнологій має ще більше розширити глибину її (наноелектроніки) проникнення у повсякденне життя населення. Повинні бути забезпечені постійній зв'язок кожного індивідуума із глобальними інформаційно-керуючими мережами типу Internet.

Наноелектроніка буде інтегруватися з біооб'єктами і забезпечувати безперервний контроль за підтриманням їх життєдіяльності, поліпшенням якості життя, і таким чином скорочувати соціальні витрати держави.

Широке використання отримують безпровідникові наноелектронні пристрої, що забезпечують постійний контакт людини з навколишнім інтелектуальним середовищем, набувають поширення засоби прямого безпровідникового контакту мозку людини з предметами, що її оточують, транспортними засобами та іншими людьми. Тиражі такої продукції перевищать мільярди штук на рік через їх широке розповсюдження.

За допомогою кібернетики, мікроелектроніки і нанотехнологій людину хочуть перетворити на «біологічного термінатора» - новому світовому порядку не потрібні живі люди. Новому порядку потрібен, виключно, «ідеальний солдат».

Добре відомо, що, використовуючи імплантовані мікро- і наноелектронні пристрої, можна втручатися в діяльність головного мозку, впливати на емоційний стан людини, нав'язувати їй слухові і зорові образи, впливати на центри прийняття рішень, центри задоволення і страху. Таким чином, можна маніпулювати свідомістю людини з метою створення тиску і реального впливу на її волевиявлення. Можна також впливати на серцево-судинну і дихальну системи людини, (не виключаємо можливості її фізичного знищення), викликаючи, за допомогою спеціального сигналу, гостре порушення мозкового кровообігу (ГПМК), порушення серцевого ритму (блокаду вазомоторного центру) або блокаду дихального центру.[12]

16. Чи вірною за змістом є думка про те, що ідентифікаційний номер – це лише зовнішній знак?

Ідентифікаційний номер - це знаряддя для здійснення автоматичної ідентифікації людини, що дозволяє проводити тотальний контроль за людиною без її згоди, в жорсткому режимі реального часу керувати нею, обмежувати свободу людини, перетворити її із суб'єкта суспільних відносин в об'єкт машинного управління. Ідентифікатор – це невіддільний від людини, незмінний, довичний і помертвятий атрибут, який є для комп'ютерної системи фактичним ім'ям людини. Отже, саме **нове ім'я** архітектури Нового Світового Порядку сьогодні намагаються привласнити «усім малим і великим, багатим і вбогим, вільним і рабам» (Олжр. 13,16).

Доречно тут пригадати слова з Послання Священного Синоду Української Православної Церкви від 29 грудня 2003 року: «...Царство антихриста не владується без відповідної технічної бази, за допомогою якої він захоче домогтися своєї мети».

Отже номер – це знак духовної приналежності до нової історичної формації, до принципово нових суспільних відносин, це – знак духовної влади системи над живим об'єктом управління.[13]

17. Які можливі наслідки впровадження біометричних документів?

Біометрія досліджує характеристики і властивості тіла людини, з метою її ідентифікації, тобто вирізнення із сукупості інших об'єктів дослідження, обліку та управління. **Біометрія** є новим кроком до знеособлення людини. Новий світовий порядок вимагає віддати в його повне розпорядження докладні відомості про індивідуальні фізичні, фізіологічні, психологічні і поведінкові особливості людини, що приховані в унікальних характеристиках її тіла. Такими характеристиками – біометричними даними, для ненаситної й швидко прогресуючої комп'ютерної системи, можуть стати: відбитки пальців, структура райдужної оболонки ока, форми обличчя, кисті руки, долоні, пальця, вуха, тепловий портрет обличчя, голос, хода, запах тіла, динаміка відлуну-клаватурного набору, повороту ключа у дверному замку, **генетичний код (ДНК)**, тощо.

Біометричні дані передають про людину дуже особисті, глибоко внутрішні, і неповторні, зовсім інтимні, таємні відомості, та ще й те, про що може не знати навіть сама людина. Адже по райдужній оболонці ока медицина методом іридіодіагностики визначає не тільки весь спектр хвороб людини, які в неї були, сі ще будуть, не тільки стан її кісткової, м'язової, дихальної, серцево-судинної й лімфатичної системи, печінки, широк, шлунково-кишкового тракту, залоз внутрішньої секреції, але і її емоційно-психологічний стан на даний момент, її внутрішню реакцію на навколишні події. Крім того, звичайні люди, навіть не підозрюють про наслідки втручання людини в її природу на генетичному рівні. Тим паче, не здогадуються про наслідки **створення біометричного, генетичної бази даних**. Генетичний код, що міститься в молекулах ДНК і у якому зашифрована вся інформація про нашу спадковість, записана вся програма нашого життєвого циклу, – повністю оголює людину перед очима бездушною, комп'ютерної системи управління. І не лише на самих, але й наших предків і наших нащадків. Відкритий доступ до відомостей про генетичні дані загрожують дуже серйозними наслідками. У сьогоденньому світі, де триває безперервна війна на знищення, база генетичних даних про населення, може бути використана для створення унікальної – генетичної зброї проти цього народу. Якщо знати генетичний код людини, то при бажанні можна підібрати їй таку їжу або ліки, які просто зніщать її.[3]

10.12.2010р, Голова Комісії:

М. О. Селівченко

18. Чи можливий облік громадян без тотальної кодифікації?

У традиційній інформаційній системі не використовуються автоматизовані (електронні та наноелектронні) засоби і методи, засновані на цифровій, буквено-цифровій ідентифікації, не використовуються штрихові кодування, радіочастоти (мікрочіпи), біометричні та інші способи автоматичної ідентифікації людини та її документів. Адаже будь-яка інформація, що міститься в документах, повинна бути доступна для прочитання власником документа без спеціальних знань і пристроїв.

Отже, слід забезпечити використання традиційної форми обліку громадян України по трьом інформаційним полям (без застосування спеціальних ідентифікаторів):

- Ім'я, прізвище та по батькові;
- Дата народження (прописом, наприклад: «28 серпня 1972 року»);
- Місце проживання.

На нашу думку, процес створення механізму обліку слід обов'язково проконтролювати, щоб, врешті-решт, не вийшло так, ніби людина немає ІНПП, а насправді, вона його має, бо він існує в базі даних і його будь-коли можна «легалізувати».

В зв'язку із швидким розвитком науково-технічного прогресу і широким впровадженням ідей глобалізму, сьогодні в законах Держави слід постійно наголошувати, що «Забороняються будь-яка дискримінація чи санкції до людей з приводу того, що вони відмовляються приймати цифрові ідентифікатори».

Не слід впроваджувати в Україні таких небезпечних і шкідливих рішень як біометрична аутентифікація, особисті документи «нового покоління» типу «смарт-карти», створення Єдиної бази даних (що, крім інших негативних наслідків, ще й суттєво підриває інформаційну, політичну, економічну безпеку Держави), вживлення чіпів (цифрових мікропроцесорів) в тіло людини, що перетворює її на керований кібернетичний організм. Просимо Вас виступити з міжнародною ініціативою про мораторій на використання генетичної, екологічної, психотропної зброї, накласти суттєві обмеження на використання новітніх нанотехнологій, які здатні змінювати і суттєво впливати на природу людини тощо. [3]

Висновки комісії.

1. Ідентифікаційний номер заміноє ім'я і всі персональні дані людини в електронній системі обліку.
2. Основне завдання новостворюваної системи ідентифікації – управління людиною за програмним алгоритмом, внаслідок чого вона втрачає свою богоподібну і людську природу.
3. Біометричні дані є конфіденційною, особистою інформацією, яку не слід використовувати в системі ідентифікації.
4. Створення Єдиної бази даних (особливо бази ДНК людини) суттєво підриває національну безпеку Держави та загрожує особистій свободі громадян.
5. Суспільство не повинно сліпо піддаватись спокусливій можливості організувати «мир і безпеку», бо може повністю втратити розум і волю.
6. Цілком можливий облік платників податків без використання цифрових ідентифікаторів і створення Єдиної бази даних.

10.12.2010р.

Голова комісії :

Члени експертної комісії :

М.О. Соляниченко

Д.М. Цигун

О.П. Кадочніков

А.В. Галушко

УКРАЇНА

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

ЛЬВІВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

79491, Україна, Львів, смт. Брюховичі, вул. Сухоманського, 16
тел.: (032) 234-65-68 e-mail: generak@academy.lviv.ua факс: (032) 234-63-85

15.12.2010р. № 60404/01

На № _____

Заступникові Голови депутатської фракції
Партії регіонів в Верховній Раді України,
Народному депутатові України
В.Колесніченку

Шановний Вадиме Васильовичу!

У відповідь на Ваше звернення від 2 грудня 2010 року № 6-174/959-2, щодо необхідності термінового проведення правової експертизи окремих чинних нормативно-правових актів у зв'язку із відсутністю їх норм у проекті Податкового кодексу України № 7101-1, робочою групою щодо правової експертизи проекту Податкового кодексу України, створеною у Львівському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (далі – Інститут), у складі:

Загорський В.С. – член-кореспондент НАН України, д.е.н., професор, директор Інституту, керівник групи;

Ліпенцев А.В. – к.е.н., доцент, заступник директора Інституту з наукової роботи, відповідальний виконавець групи;

Члени групи:

Калаяв А.О. – к.і.н., доцент, декан факультету державного управління та місцевого самоврядування;

Шевчук Б.М. – старший викладач кафедри європейської інтеграції та права;

Галунко А.В. – інженер у галузі електроніки та комунікації, юрист,

підготовлено аналітичну записку щодо правової експертизи проекту Податкового кодексу України в частині здійснення державної реєстрації фізичних осіб-платників податків та законодавчих актів, які врегульовують питання щодо збереження права фізичних осіб-платників податків на облік у податкових органах за прізвищем, ім'ям, по батькові, без включення інформації про них до електронних реєстрів (додаток).

Директор,
член-кореспондент НАН України,
д.е.н., професор

Загорський В.С.

ім'ям, яке складається із прізвища, власного імені та по батькові, якщо інше не випливає із закону або звичаю національної меншини, до якої вона належить.

Загальний висновок.

Положення ч. 3 п. 70.1 ст. 70 Податкового кодексу України, яким передбачено, що облік фізичних осіб – платників податків, які через свої релігійні чи інші особисті переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби, ведеться в окремому реєстрі Державного реєстру за прізвищем, ім'ям, по батькові та серією і номером паспорта без використання реєстраційного номера облікової картки викликає застереження, оскільки суперечить статтям Конституції України, відповідно до ст. 22, 35 Конституції України, ст. 1 Закону України “Про державний реєстр фізичних осіб-платників податків та інших обов’язкових платежів” і потребує удосконалення. Ідентифікаційний номер замінює ім’я і всі персональні дані людини в електронній системі обліку. Біометричні дані є конфіденційною, особистою інформацією, яку не слід використовувати в системі ідентифікації. Створення Єдиної бази даних загрожуватиме свободі громадян. Цілком можливий облік платників податків без використання цифрових ідентифікаторів і створення Єдиної бази даних.

Голова комісії:

Директор Інституту,
член-кореспондент НАН України,
д.е.н., професор

В.С.Загорський

Заступник директора Інституту
з наукової роботи,
к.е.н., доцент

А.В.Ліпенцев

Члени експертної комісії:
Декан факультету державного управління
та місцевого самоврядування,
к.і.н., доцент

А.О.Каляев

Старший викладач кафедри
європейської інтеграції та права

Б.М.Шевчук

Інженер у галузі електроніки та комунікації,
юрист

Галушко А.В.

Додаток
до листа № 60/002
від «15» грудня 2010 року

**Аналітична записка
щодо правової експертизи проекту Податкового кодексу України**

1. Згідно із ст. 35 Конституції України, кожен має право на свободу світогляду та віросповідання. Це право може бути обмежене законом лише в інтересах охорони громадського порядку, здоров'я і моральності населення або захисту прав і свобод інших людей.

2. Відповідно до ч. 2. ст. 1 Закону України "Про державний реєстр фізичних осіб-платників податків та інших обов'язкових платежів" для осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомляють про це відповідні державні органи, зберігаються раніше встановлені норми обліку платників податків та інших обов'язкових платежів. У паспортах зазначених осіб робиться відмітка про наявність у них права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера.

3. Відповідно до ч. 3 ст. 22 Конституції України при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

4. В ч. 3 п. 70.1 ст. 70 Податкового кодексу України, прийнятого Верховною Радою України 2.12.2010 р., передбачено, що облік фізичних осіб – платників податків, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби, ведеться в окремому реєстрі Державного реєстру за прізвищем, ім'ям, по батькові та серією і номером паспорта без використання реєстраційного номера облікової картки.

Виходячи із змісту п. 70.12. ст. 70 Податкового кодексу України реєстраційний номер і серія та номер паспорта ототожнюються ("Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) використовуються органами державної влади ...")

Ці норми можна назвати сумнівними, які суперечать статтям Конституції України, з підстав ч. 3 ст. 22 Конституції України, так як відмова від прийняття реєстраційного номера передбачає відмову від цифрової ідентифікації особи, а ст. 70 передбачає тільки іншу форму цифрової ідентифікації особи і суперечить ч. 2 ст. 1 Закону України “Про державний реєстр фізичних осіб-платників податків та інших обов’язкових платежів”.

Віруючі та інші громадяни України, звертаючись в органи Державної податкової адміністрації України та до суду, не тільки відмовляються від прийняття реєстраційного номера, але й просять виключити їх з електронного реєстру, а в ст.70 мова йде про окремий реєстр Державного реєстру за прізвищем, ім’ям, по батькові та серією і номером паспорта без використання реєстраційного номера облікової картки.

5. Ідентифікація – означає утотоження, встановлення збігу чого-небудь з чим-небудь. Ідентифікувати - значить утотожнити, порівняти рівне з рівним. Тому людина, приймаючи особистий ідентифікаційний код, погоджується на утотоження себе з ним. Також утотожнює людину з номером і комп’ютерна система. Код стає для системи фактичним ім’ям людини, на яке вона змушена відгукуватися, і яке вона повинна пред’являти в самих різних випадках. Відбувається заміна імені на номер - цифровий код. Інакше кажучи, в процесі взаємодії з системою, ідентифікаційний код стає головною індивідуалізуючою ознакою людини, а його словесне ім’я переходить у розряд другорядних відомостей про неї, таких як рік народження, адреса тощо.

Для повної ясності можна навести конкретні терміни та визначення з області інформаційних технологій, які поміщені у відчизняних та закордонних тлумачних словниках з інформатики та обчислювальної техніки.

Ідентифікатор – це:

- а) лексична одиниця, що використовується в якості імені⁷;
- б) рядок тексту, що використовується як ім’я⁸;
- в) рядок символів, що іменує об’єкт системи⁹;
- г) ім’я, що привласнюється даним і представляє собою послідовність цифр¹⁰;
- д) елемент даних, що однозначно ідентифікує об’єкт всередині системи¹¹.

Ідентифікаційний номер - номер, що однозначно чиним ідентифікує об’єкт системи¹².

Таким чином, ідентифікатор (ідентифікаційний номер) - це ім’я, що однозначно позначає або іменує об’єкт інформаційно-керуючої системи (в тому числі, людини);

набір символів (цифр, букв та цифр), що привласнюється об'єкту в системі, призначений для вирізнення об'єкта з його подібних; ключовий параметр об'єкта в інформаційно-керуючій системі.

Ідентифікація – це присвоєння об'єктам обліку ідентифікатора або порівняння пред'явленого ідентифікатора з переліком вже присвоєних ідентифікаторів; процес утотоження об'єкта з одним із відомих системі об'єктів¹³.

Звідси ясно, що в процесі ідентифікації за ідентифікаційним номером (кодом) людини, система серед безлічі відомих їй ідентифікаційних номерів знаходить в базі даних його файл-дос'є з точно таким же номером для здійснення тих чи інших операцій з персональними даними людини.

Дуже важливо також розуміти, що це цифрове ім'я людини (правильніше – антиім'я) використовується не тільки всередині комп'ютерної системи для автоматичної ідентифікації (тобто для адресації, пошуку та інших автоматичних операцій без участі людини), але обов'язково фігурує і в зовнішньому представленні як сукупність знаків, що записується на папері (свідцтво про присвоєння ПНН, СНЛС, пенсійні та інші документи), які повідомляються усно і в інших формах (на зовнішній поверхні пластикової смарт-карти або в мікрочіпі) для утотоження персональної інформації з конкретною людиною. При цьому людину ставлять до відома про присвоєння їй ідентифікаційного коду і видають про це відповідний документ під особистий підпис (пенсійне посвідчення, свідцтво про присвоєння ПНН, СНЛС, пін-код та інші документи). Таким чином цифровий ідентифікатор особистості стає повним функціональним аналогом людського імені. При взаємодії громадянина з електронним урядом, унікальний номер стає електронним або, інакше, комп'ютерним ім'ям людини.

Наприклад, у Концепції інформатизації системи обов'язкового медичного страхування на 2008-2010 роки у Росії конкретно заявлено: «З урахуванням неминучої необхідності модернізації системи ідентифікації застрахованого населення, та з метою забезпечення єдності облікової політики в соціальній сфері, за доцільне рахуємо реорганізувати діючу систему ідентифікації, взявши за основу існуючу систему обліку Пенсійного фонду Російської Федерації. У разі винятку, Пенсійний фонд Російської Федерації буде виступати в якості єдиного емітента наскрізних унікальних ідентифікаторів (СНЛС), які повинні привласнюватися громадянам»¹⁴.

Використання цифрового ідентифікатора особи нав'язується людям як найголовніша умова їх фізичного існування в інформаційному суспільстві. Людину змушують постійно і всюди представляти цей цифровий код, замість свого імені, для отримання матеріальних благ і послуг та відкликатися на нього. Якщо людина погоджується з цим, то і відбувається фактична заміна імені людського, християнського на ідентифікаційний номер, який однозначно визначає людську особистість.

6. Ідентифікаційні коди відносяться до категорії метаданих. Їх ще називають даними про дані. Розпізнавши ідентифікаційний код, оператор отримує доступ до всього дос'є, що знаходиться в базі даних. Тому ідентифікатор іменується ключовим полем або ключем доступу до персональних даних.

Цифровий код замінює в системі не тільки словесне ім'я, але і всі персональні дані людини, фактично позначаючи всю сутність людської особистості. З урахуванням вищесказаного, цифровий ідентифікатор резонно називати електронним або комп'ютерним ім'ям людини.

Від недосвідчених людей часто можна почути дивні заяви про те, що все одно, в пам'яті машини і цифровий ідентифікатор і прізвище, ім'я, по батькові представлені, практично, однаково - це якісь комбінації «нулів»і«одиниць». Формально – це, так. Однак, у цифрового ідентифікатора є особливі відмінні властивості. Згідно пропонованим вимогам, він обов'язково повинен бути **фіксованою довжини**, а також **універсальним і відповідатиза структурою єдиному міжнародному стандарту**.

Не тільки в різних народів, але, навіть, в одному народі імена можуть мати зовсім різну кількість буквених символів, а, відповідно, - і різну довжину. А це - утруднить побудову Єдиної **всесвітньої наддержавної структури**. Саме тому і вводиться міжнародна система уніфікованих цифрових кодів, які замінюють людські імена.

Приймаючи нове ім'я і використовуючи його, людина вільно чи мимоволі погоджується перейти у нову якість - перетворити себе в пронумеровану річ, на подобу товару. Так погоджується **вогне** жити за новими законами, в новому суспільстві, де звернення до неї буде за новим ім'ям – за цифровим кодом єдиного всесвітнього стандарту, на який вона повинна буде завжди відгукуватися.

Людам хочеться думати, що ім'я у них залишиться. Проте варто зрозуміти, що ім'я людини фігурує **лишена самому першому етапі - при оформленні ідентифікатора**. Далі, для машинної системи, що ідентифікує людину, ім'я, дане їй від народження, зовсім не потрібне. Це підтверджується відомими нормативними актами та реальною практикою.

Для автоматизованої комп'ютерної електронної системи, а разом і для всіх сил світового зла, керуючих цією системою у своїх інтересах, - людське ім'я нічого не значить, воно не має сенсу. Антилюдська, антихристиянська система всі дані про людину буде утримувати під ідентифікаційним номером, а всі операції, що здійснюються над нею, будуть **проходити, як дії над проінумерованим предметом**. Ім'я людське, якщо воно і залишиться в документах чи в спілкуванні, буде прикривати для людей суть цієї страшної нелюдської системи.

Спочатку людина дозволяє замінити своє ім'я номером, прирівняти ім'я до числа, нібито, для зручності спілкування держави з громадянами. І містично, і практично відмова від імені сталася, хоча ім'я продовжує фігурувати в суспільних відносинах. І віруючі, які не бажають бачити небезпеку прийняття ідентифікаційних номерів, кажуть: «Але ж ми маємо ім'я, як і раніше, воно є в документах, ми звертаємося один до одного на ім'я, і в храмі ми перед Богом «раб Божий Іван чи Петро». Мимоволі згадуються слова Господа: **«Знаю діла твої, що маєш ім'я, ніби живий, а ти мертвий...»** (Одр. 3, 1). Погоджуючись із прийняттям цифрового коду замість власного імені і використовуючи його, людина (часто не розуміючи того), прирівнює себе до елемента інформаційної мережі, вона стає для комп'ютерної системи об'єктом управління, і все.

7. Серія і № паспорта – це такий самий набір символів, як і ІНПІ. Тому пропозиція **використовувати ідентифікацію по серії і № паспорта, - принципово, нічого не змінює** - проблема залишається. Це подібно на тактичний хід: щоб люди будь за що, згодилася із запропонованою системою обліку. Для прихильників глобалізму, головне – змусити народ **добровільно** (усвідомлено чи не усвідомлено), але, все-таки, прийняти цю систему, отримати документи нового зразка, поставити свій підпис на цьому документі. А, незабаром, можна прийняти незначні зміни, і, замість серії і № паспорта, у картці з'явиться ІНН та вмонтований ЧПІ. Іншими словами, **не слід використовувати серію і № паспорта як різновид унікального ідентифікатора**. Створення системи абсолютного контролю та управління - це явище

негативне, бо носить відверто антинародний, антилюдський, антидержавний, богоборчий характер.

Невипадково, спочилий нині, Святійший Патріарх Московський та всієї Русі Олексій II, виступаючи 2 жовтня 2007 року у Парламентській асамблеї Ради Європи, сказав наступне: «...**Технологічний прогрес по-новому ставить питання про права людини.** І віруючим людям є що сказати стосовно проблем біоетики, електронної ідентифікації та інших напрямків розвитку технологій, що викликає стурбованість багатьох людей... Людина повинна залишатись людиною – не товаром, не підконтрольним елементом електронних систем, не об'єктом для експериментів, не напівприродним організмом. Ось чому **науку і сучасні технології неможливо відділити від морально-етичної оцінки їх цілей та наслідків...** Настав час визнати, що релігійна мотивація має право на існування...»¹⁵.

Тому, з огляду на вище сказане, в законі держави слід зазначити, що:

1. Облік платників податків ведеться без присвоєння спеціального ідентифікатора, лише з урахуванням традиційних персональних даних, таких як: ім'я, прізвище та по батькові, дати народження, місця проживання та роботи, серії та № паспорта.
2. Присвоєння людині цифрового ідентифікатора – крок проти людини і проти Бога.
3. З метою захисту особистої конфіденційної інформації громадян та забезпечення інформаційної безпеки Держави, слід заборонити внесення інформації до Єдиної комп'ютерної бази даних. Оскільки, сам факт існування такої Єдиної бази, через її вразливість до багатьох об'єктивних та суб'єктивних факторів, говорить про небезпеку можливих зловживань у сфері інформації, що може мати вкрай негативні наслідки для економіко-політичної ситуації у Державі».

8. Слід зазначити, що збір біометричних параметрів людини для розміщення їх в електронні, ідентифікаційні та аутентифікаційні пристрої і бази даних для подальшої автоматичної ідентифікації та аутентифікації, - безпосередньо принижує гідність особистості, а також інші конституційні норми: право на свободу та особисту недоторканність, право на недоторканність приватного життя, особисту і сімейну таємницю, захист своєї честі і доброго імені, право на свободу совісті, право мати релігійні переконання і діяти відповідно до них, а також низка інших конституційних

норм. Тобто тотальне присвоєння населенню ідентифікаторів та створення Єдиної бази даних - вводить людину в абсолютно нову історичну формацію, яка знищує традиційні правові норми. Коротко уточнимо сказане:

ст. 21 – про невідчужуваність та непорушність прав і свобод (із присвоєнням ідентифікатора відбувається відчуження імені людини, яке стає вторинною інформацією);

ст. 22 – про не допустимість звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод (в «реформованому» суспільстві, як побачимо далі, їх зміст і обсяг значно звужуються);

ст. 23 – про вільний розвиток своєї особистості (**без номера** людина буде значно обмежена в своїх можливостях подорожувати, навчатись, спілкуватись, отримувати корисну інформацію);

ст. 24 – про рівність прав і свобод усіх громадян (людина **без номера** стане вигнанцем із суспільного життя);

ст. 27 – про невід'ємне право на життя (картка з номером може стати єдиним способом отримання життєво необхідних речей та продуктів);

ст. 28 – про право на повагу до власної гідності (людина перетворюється на біологічний об'єкт жорсткого управління);

ст. 29 – про право на свободу та особисту недоторканість (сьогодні - примусова вакцинація, а завтра – примусова кодифікація і чіпізація людини);

ст. 31 – про таємницю листування, телефонних розмов та іншої конфіденційної інформації (абсолютно вся, сама інтимна інформація автоматично накопичується у Єдиній базі даних);

ст. 32 – про невтручання в особисте життя людини («**Не допускається** збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди». Ст.32 Конституції України);

ст. 34 – про право на свободу думки (вже реально існує можливість психосканування та психокорекції інтелектуальної та емоційної діяльності людини);

ст. 35 – про право на свободу світогляду та віросповідання (нова система не допустить відхилень ні вправо, ні вліво, віра, очевидно, буде тільки одна – уніфікована і дозволена системою);

ст. 42 – про право на підприємницьку діяльність (вже тепер, людина без кода – це «неповноцінний» підприсмець);

ст. 43 – про право на працю (розуміємо отримання заробітної плати без присвоєного особистого кода);

ст. 46 – про право на соціальний захист (доля людини без номера – нікого не турбуватиме: це – її вибір і її проблеми);

ст. 47 – про право на житло (якщо без номера немає прописки або можливості сплатити за житло чи комунальні послуги);

ст. 48 – про достатній рівень життя (без номера – який може бути рівень?);

ст. 49 – про медичну допомогу і страхування (без поліса з номером – легше померти, ніж лікуватись);

ст. 53 – про право на освіту (якщо у ВУЗ без номера не приймають);

ст. 55 – про захист прав і свобод людини судом (який суд захистить, якщо законодавчо затвердити поголовне обов'язкове присвоєння номерів?);

ст. 60 – про право не виконувати злочинні розпорядження та накази (а закон про обов'язкову кодифікацію є антилюдським і злочинним);

ст.62 – про презумпцію невинності (людина з кодом вимушена буде постійно виправдовуватись перед системою, наприклад, що вона має право купити те-і-те);

ст. 64 – про неможливість обмеження конституційних прав і свобод (навіть «в умовах воєнного або надзвичайного стану... Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 40, 47, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції».Ст.64 Конституції України);

ст. 67 – про обов'язок сплачувати державні податки (порядок ведення документації такий, що інформацію про платників податків без кода – не приймають).

Таким чином, запровадження біометричних документів (не кажучи вже про імплантацію електронних пристроїв в тіло людини), практично, є дією, спрямованою на ліквідацію конституційних прав і свобод громадян, які є базовою складовою основ конституційного ладу України.

9. Відсутність реєстраційного номера не може впливати на набуття цивільних прав та обов'язків громадянином України, бо відповідно до ч.1 ст. 28 Цивільного кодексу України фізична особа набуває права та обов'язків і здійснює їх під своїм

